

LÀM THẾ NÀO ĐỂ ÁP CHẾ ĐƯỢC LỤC ĐẠO MÊ HOẶC VÀ TRÁNH ĐÀU THAI CHUYÊN THỂ :ĐÓNG KÍN CỬA ĐÀU THAI

Những vong hồn mà không có cách nào áp chế được ánh sáng mê hoặc của lục đạo, sẽ tiếp tục bị rơi vào cửa đầu thai, chuẩn bị đầu thai. Lúc này vong hồn phải tìm cách đóng cửa đầu thai, không được trì hoãn.

Nếu như vong hồn không thể đạt được chính ngộ ở trong giáo thức trước mặt, thì sẽ bị nghiệp lực cảm ứng, phát sinh ở lúc thăng khởi lên trên, hạ giáng xuống dưới hoặc theo trình độ cảm giác và phương hướng tiến hành. Lúc này, vong hồn nên nhanh chóng quán tưởng đến Đại Bi Quán Thế Âm Bồ Tát, không quên ý niệm trong tâm. Sau đó, trước mặt vong hồn sẽ hiện ra những cảnh trở ngại hư ảo như trước đã đề cập, như nghiệp phong mãnh liệt, hắc ám vô biên và những ảo ảnh truy đuổi Vong hồn sẽ vì quá sợ hãi mà khủng hoảng tứ bề, những người mà lúc còn sống không tích thiện nghiệp công đức, sẽ cảm thấy cảnh địa vô cùng đau đớn khổ sở, ngược lại những người tu tâm tích đức lúc sinh thời sẽ đến được nơi ngập tràn sự sung sướng. Khi đó, cảnh tượng mà vong hồn phải đầu thai sẽ hiển hiện trước mắt.

Vong hồn lúc này nên chuyên tâm lắng nghe theo sự chỉ đạo của giáo pháp, bởi vì cho dù những người trước kia tu hành chính quả chưa đạt thì vẫn có thể lãnh ngộ chân tướng vào lúc này. Phương pháp ngăn cản vong hồn đầu thai là hết sức quan trọng, nói một cách khái quát thì có hai loại, một là tránh để các vong hồn nhập thai, thứ hai là đóng hết các thai môn mà vong hồn có thể tiến vào. Phương pháp cụ thể được giới thiệu dưới đây.

Phương pháp để tránh các vong hồn nhập thai

Trước tiên phải chuyên tâm quán tưởng đến Thần bản tôn che chở của bản thân mình, vừa hư vừa ảo, lại như trắng trong nước, hoa trong gương, vừa rõ ràng vừa ảo mộng. Nếu như không có Thần bản tôn che chở thì hãy quán tưởng tới Đại Bi Quán Thế Âm Bồ Tát, dùng tâm quán tưởng theo phương thức tương tự.

Sau đó cứ lấy hình tượng từ suy nghĩ như thế mà dung hóa dần dần từ ngoài vào trong, và tĩnh tại ở cảnh giới vừa không vô vừa quang minh, vô niệm vô tướng. Pháp môn này hết sức vi diệu, có thể phòng tránh hiệu quả việc vong hồn nhập thai.

Phương pháp đóng cửa đầu thai

●Phép thứ nhất: Chuyên tâm vào thiện niệm

Khi vong hồn tiến vào cõi trung âm đầu thai thì đã thoát khỏi máu thịt cơ thể ban đầu, ở trong cảnh mà không thể nào nhìn thấy được hình mạo của bản thân, dưới ánh sáng cũng không thể nào soi chiếu được thân ảnh bản thân của chính mình, vong hồn lúc này chỉ là một thể ý thức trôi dạt ở trung âm đầu thai. Do đó, vong hồn nhất định phải tập trung tất cả ý nghĩ như một, không được để tâm thức phân tán. Như vậy chẳng khác gì dùng một sợi dây thừng trói chặt một con ngựa đang lên cơn cuồng nộ, tâm niệm đang hướng về phương nào hoàn toàn phải nắm rõ trong lòng bàn tay. Vong hồn cần phải nỗ lực vứt bỏ những tà tư vọng niệm để tránh bị dụ dỗ và đi theo sự mê hoặc, còn phải lập đầy tâm can những Phật pháp, giáo nghĩa tất cả những tư tưởng thuần chính mà đã được tiếp nhận lúc còn sống, chuyên tâm, điểm này hết sức quan trọng.

Vong hồn lúc này đang ở vùng nước non phân giới mà siêu thăng lên trên hoặc trầm luân xuống dưới, chỉ cần tâm thức có một chút phân tán sẽ bị rơi xuống biển khổ vô tận. Do đó ghi nhớ kỹ phải chuyên tâm nhất trí, nắm chặt sợi dây thiện niệm.

Biện pháp ngăn chặn vong hồn đầu thai

Vong hồn mà không thể nào áp chế được ánh sáng lục đạo, thì không thể tránh khỏi phải tiến vào thai môn chuẩn bị đầu thai, lúc này vong hồn nên tìm cách đóng cửa thai môn.

❶ Phương pháp 1: Ngăn chặn vong hồn đi vào cửa đầu thai

- Vong hồn cần phải quán tưởng tới hình tượng Thần bản tôn che chở của chính mình.
- Nếu không có Thần bản tôn che chở thì phải quán tưởng đến Quán Âm Bồ Tát.
- Hình dung ra hình tượng của Thần bản tôn che chở, dần dần hóa không từ ngoài vào trong.
- Tưởng tượng ra ánh sáng và không tính theo phương pháp không có bất kỳ đối tượng nào.

❷ Phương pháp 2: Đóng cửa thai môn

- Phép thứ nhất: Chuyên tâm vào thiện niệm
- Phép thứ hai: Hình dung ra bậc Thượng sư song tu và thần song tu bản tôn che chở.
- Phép thứ ba: Rũ bỏ mọi tư tình yêu ghét.
- Phép thứ tư: Lãnh ngộ bản chất của chư pháp huyền ảo.
- Phép thứ năm: Quán tưởng nội tâm pháp.

Vì sao không có Bản tôn thì vong hồn phải quán tưởng đến Quán Thế Âm Bồ Tát?

Bản tôn là vị thần linh đặc biệt của Mật giáo, ngài đại biểu cho những người tu hành Du già có thể đạt được bản chất của chính ngộ. Thông thường bản tôn là do Thượng sư tu hành chọn ra, các tiêu chuẩn cao là phải dựa vào đặc tính cá nhân, và pháp giáo tu hành tương quan. Quán Thế Âm Bồ Tát do tập tính tạo hợp chúng sinh cho nên không có bản tôn cá biệt đặc tính, cần phải quán tưởng tới ngài làm thần bản tôn che chở.

❸ Phép thứ hai: Hình dung bậc Thượng sư song tu và Song tu bản tôn thủ hộ thần

Khi vong hồn thất bại ở phép thứ nhất, thì cảnh tượng nam nữ hoan ái sẽ từ từ xuất hiện trước mắt. Vong hồn sẽ như bị ma lực hấp dẫn mà dẫn tới đầu thai chuyển thế. Ở thời khắc nguy hiểm này vong hồn nên tuyệt đối tuân theo những tiêu chí của phép thứ hai để đóng kín thai môn như sau:

Trước tiên vong hồn nên nỗ lực khắc chế bản thân, không để bản thân bị thu hút bởi những cảnh tượng trước mắt. Chỉ cần vong hồn khi nhìn thấy đôi nam nữ kia mà hình dung ra Thượng sư và bầu bạn Thượng sư của bản thân, thể hiện lòng tôn kính, sự chính tín của bản thân, khẩn cầu các vị chỉ thị, thì có thể đóng cửa thai môn.

Tiếp theo nếu đã làm như thế mà vẫn thất bại thì ngay lập tức phải quán tưởng ra bậc Thượng sư phụ mẫu làm thần bản tôn che chở hoặc Đại Bi Quán Thế Âm Bồ Tát. Hơn nữa phải quán tưởng với một tấm lòng chân thành, tôn kính thỉnh cầu để đạt được sự chỉ dẫn tinh thần của các vị. Làm như vậy sẽ đóng được thai môn

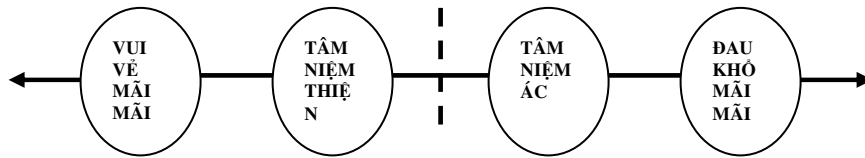
❹ Phép thứ ba: Rũ bỏ mọi tư tình yêu ghét

Nếu như vong hồn không thể nào khắc chế được mê hoặc từ đôi nam nữ hoan ái kia mà tiến vào cửa đầu thai, thì sẽ đầu sinh làm người mê hoặc các loại súc sinh. Vong hồn mà sắp đầu sinh làm nam giới thì sẽ thể nghiệm được cảm giác nam tính, do đó sẽ sản sinh ra thứ tình cảm cảm ghét thống hận với người bố tương lai của mình, nhưng lại nảy sinh những tình cảm tốt đẹp, tràn đầy yêu thương với mẹ tương lai; ngược lại, đối với những vong hồn mà đầu sinh làm giới nữ thì lại thể nghiệm được cảm giác làm nữ giới, do đó sẽ sinh ra thứ tình cảm đố kỵ, ghét hận với người mẹ tương lai, ngược lại lại thấy yêu mến người bố tương lai của mình. Loại thần thức tình cảm yêu ghét này khi mà tinh trùng và trứng kết hợp làm một thì sẽ cảm thụ đến một cảnh giới khoái lạc của kiếp sống, hơn nữa trong cảnh giới này, thần thức đột nhiên rơi vào hôn mê, khi tiến nhập

vào noãn thai sẽ theo đó mà không ngừng phát triển. Khi vong hồn ra đời ở kiếp sau thì có thể là một con chó, lợn, hoặc côn trùng, dã thú, chịu đựng vô số sự giày vò đau khổ.

Để tránh gặp phải vận xui trên, vong hồn nhất định phải ghi nhớ cẩn thận pháp môn đóng cửa thứ ba dưới đây, điểm mấu chốt của pháp môn này là tâm phải xa rời những duyên ái và ghét hận. Khi những tình cảm yêu ghét phát sinh trong tâm, vong hồn phải tự nhắc nhở bản thân như sau:

Sức mạnh tâm niệm



Không để rơi vào cạm bẫy nam nữ hoan ái



Phương pháp phá giải

**QUÁN TƯỚNG BẠC SONG TU ĐẠI SƯ
HOẶC SONG TU QUÁN THỂ ÂM BỒ TÁT
Tập trung tập niệm, thành kính khẩn cầu sự che chở**

Ôi! Thân con có ác nghiệp nặng nề rồi! Cho nên luân hồi thế gian cho đến tận ngày nay, đều là vì không thể rũ hết được những yêu ghét trong tâm. Nếu con vẫn còn tiếp tục những thứ tình cảm đó thì sẽ vĩnh viễn chìm trong những bể khổ luân hồi, chịu đựng những giày vò đau đớn. Cho nên con quyết định từ bây sẽ không để tâm những tư tình đó nữa, nhanh chóng thoát khỏi vực sâu thống khổ này.

Vong hồn nếu có thể hạ được quyết tâm, dứt khoát rũ bỏ được những tư tình yêu ghét thì có thể đóng kín được thai môn.

❶ **Phép thứ bốn: Thể nhận bản chất của chư pháp hư ảo**

Sử dụng pháp môn đóng cửa thai môn thứ tư này chính là lãnh ngộ ra bản chất của cảnh tượng hư ảo vô thực trước mắt. Vong hồn nên hiểu được, cặp nam nữ hiện ra trước mắt, những cảnh bão tố mưa dông sợ hãi và những âm thanh rất lớn, quỷ quái dữ tợn, tất cả đều là không có thực. Bất kể chúng có rõ ràng đến đâu, đều không có thực thể mà chỉ là do nội tâm của chính vong hồn

tượng tượng ra mà thôi, đồng thời cũng không có định tính, không thể tồn tại vĩnh hằng. Đã như thế, thì vì sao vẫn còn say đắm bị cuốn hút bởi những thứ hư ảo đó?

Vong hồn bởi vì từ trước tới nay không thể ngộ ra được bản chất của những ảo tưởng, dẫn đến không phân biệt được thật hay giả, giãy giụa trong bể khổ luân hồi đến tận bao giờ. Nếu như vong hồn lúc này có thể đạt được chính ngộ, thấy được cảnh tượng trước mắt chỉ là mộng ảo, thủy nguyệt, cảnh hoa, tất cả không phải là thật, không có chuyện có thể bất biến vĩnh hằng, tất cả chỉ là do chính mình tưởng tượng ra, cứ như thế thì có thể siêu thoát khỏi ngu muội. Cứ như vậy, tất cả những ảo tưởng đó sẽ biến mất trong ý thức thuần tịnh của vong hồn, thai môn từ đó mà cũng đóng kín.

❶ **Phép thứ năm: Quán tưởng nội tâm pháp**

Nếu như vong hồn dùng phép thứ tư vẫn thất bại, vẫn không tìm được cách đóng cửa thai môn, thì sẽ cảm thấy sắp bị rơi vào bên trong. Lúc này vong hồn nên nhanh chóng dùng quán chiếu nội tâm pháp để đóng cửa thai môn.

Quán chiếu nội tâm pháp là một phương pháp mà chuyên tâm lãnh ngộ trạng thái ban đầu của tâm linh bản thân. Bản tính của tự tâm trước tiên phải không vô thuần tịnh, vô sinh vô diệt, mà thế gian vạn vật đều do trong tâm mà ra. Sau khi tâm linh lãnh ngộ được không vô của tâm mình, tiếp theo phải an trú ở trạng thái bất sinh bất diệt này, thư giãn tư tưởng, thuận theo tự nhiên, bất luận loại niệm đầu nào sinh khởi thì đều phải hình dung ra giống như nước đổ vào nước. Sau khi hình dung được như thế, tâm linh sẽ phải tiến vào trạng thái bản nhiên như vốn có, không chỉ thuần tịnh mà phải còn tràn đầy ánh sáng. Khi vong hồn lãnh ngộ được bản tính không tịch mà diệu minh của tự tâm mình thì tất thấy thai môn sẽ đóng kín.

Thần thông siêu phàm giúp đỡ vong hồn nhanh chóng lãnh hội tri thức giáo pháp.

Tất cả những phương pháp ngăn chặn vong hồn đầu thai đã kể trước đây đều là những pháp môn vô cùng tinh diệu. Người thân vong hồn nên thường xuyên đọc thuộc lòng để mà chỉ dẫn cho lũ trình trung âm của vong hồn. Dựa vào năm loại lý do đó mà chúng ta có thể tin tưởng “Trung âm văn giáo cứu độ đại pháp” có thể phát sinh những ảnh hưởng sâu đậm đối với vận mệnh của vong hồn sau khi chết.

- Lý do 1: Đầy đủ các tri giác

Giống như đã nói ở trước, sau khi linh hồn bước vào cõi âm thì tự nhiên sẽ có một số phép thần thông, một trong số đó chính là sự đầy đủ của các chức năng cảm giác, bất kể lúc sinh thời bị khuyết thiếu cảm giác nào thì lúc này cơ quan cảm giác đó đều được phục hồi chức năng. Điều này trợ giúp cho việc linh hồn tiếp thu những chỉ đạo giáo pháp.

- Lý do 2: Tập trung tâm thức và tinh lực

Ở cõi âm, linh hồn có thể gặp phải rất nhiều nguy hiểm và mối đe dọa, trong trạng thái cô độc và không có sự giúp đỡ này, linh hồn chỉ có thể sẽ dựa vào một cách cứu mạng duy nhất, đó là tập trung tinh lực lắng nghe sự hướng dẫn của người tụng kinh.

Hóa sinh

Giải thích danh từ

Theo tiếng Phạn, nói một cách đơn giản đó là sự sinh ra tự nhiên, không dựa vào bất kỳ thực thể nào. Hóa sinh cũng tương tự như quá trình mang thai mười tháng, kiêu ra đời này phát sinh từ một hiện tượng đặc biệt trong giai đoạn trung âm đầu thai.

Bất cứ chúng sinh nào trong vòng luân hồi đều phải trải qua bốn phương thức đầu thai này là: noãn sinh, thai sinh, hóa sinh, ôn sinh.

❶ Noãn sinh: sinh ra từ thể noãn, ví dụ như: gà, vịt ...

❷ Thai sinh: sinh ra từ bào thai, ví dụ như: người, bò và dê ...

⑤ Ôn sinh: sinh ra từ khí âm, ví dụ như: các vi sinh vật, sinh vật phù du ...

④ Hóa sinh: sinh ra từ tự nhiên, ví dụ như: Đại sư Liên Hoa Sinh là hóa sinh từ trong hoa sen.

- Lý do 3: Ý thức tự do đi lại

Thể ý thức đầu thai trong cõi âm đã hoàn toàn thoát ly khỏi thể xác, sẽ có được khả năng tự do di chuyển, bởi vậy có thể dễ dàng lắng nghe lời chỉ dẫn của người tụng kinh.

- Lý do 4: Khả năng cảm giác vượt trội

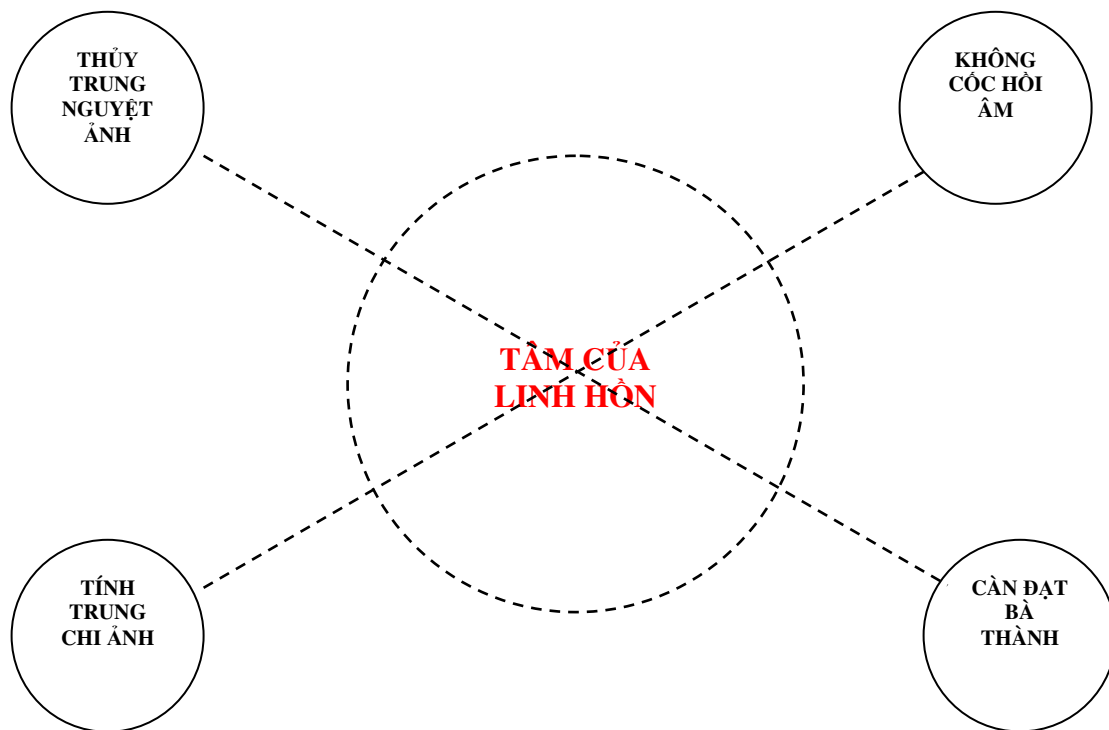
Thể ý thức đầu thai trong cõi âm có khả năng cảm giác vượt trội, có thể dễ dàng tiếp thu những lời chỉ dẫn của bậc Thượng sư hoặc của người tụng kinh.

- Lý do 5: Khả năng lý giải tăng gấp bội

Thần thức của linh hồn đầu thai trong cõi âm có thể tăng lên chín lần so với lúc sinh thời, bởi vậy đây là khả năng người trên thế gian khó có thể với tới được. Cho dù là người vốn có trí tuệ kém thông minh, thì lúc này nhờ tác dụng của nghiệp lực cũng sẽ trở thành thông minh sáng suốt vô cùng. Bởi vậy, linh hồn đều có thể lĩnh hội và quán tu đúng theo bất cứ lời chỉ dẫn nào của người tụng kinh.

Bốn loại cảnh hư vọng

Bốn loại cảnh hư vọng này đều xuất phát từ trong tâm của linh hồn.



Càn Đạt Bà thành

Giải thích danh từ

Nghĩa gốc theo tiếng Phạn là Tâm Hương Thành (tâm hương thơm), tức là lâu đài ảo ảnh, cũng là chỉ vật thể mà mắt có thể trông thấy được nhưng thực chất lại không hề tồn tại. Trong Kinh Phật, Càn Đạt Bà thành được dùng để ví von với sự vật hư ảo không có thực.

Vô niệm vô tướng, mới là phương pháp hay

Do tác dụng của nghiệp lực, khi đứng trước thai môn linh hồn sẽ nhìn thấy rất nhiều điều mê hoặc mà bước vào cảnh thai môn đó. Nhưng thật ra những cảnh đó cũng giống như những cảnh

khác ở dưới cõi âm, đều là hư ảo và không có thực. Khi đối diện với cảnh này, chỉ có cách tốt nhất là vô niệm vô tướng.

Vô niệm vô tướng không hẳn là làm cho đầu óc trống rỗng, mà là coi những cảnh trước mắt cũng giống như những ngôi nhà trên biển, chẳng có gì ngoài một màn hơi nước. Những đệ tử Phật giáo đã tu hành sâu thì có thể coi những mê hoặc trước mắt giống như những cánh chim bay qua không trung. Cánh chim đã bay qua nhưng cũng không để lại bất cứ dấu vết hằn nào trên bầu trời. Cũng giống như trong một câu chuyện nổi tiếng sau: Lão hòa thượng và tiểu hòa thượng cùng nhau qua sông, khi đến bờ sông thì gặp một nữ thí chủ không qua được sông. Trước sự xin giúp đỡ của nữ thí chủ, lão hòa thượng đã không ngần ngại cõng nữ thí chủ qua sông. Tiểu hòa thượng ở bên cạnh thấy vậy thì vô cùng tức giận, sau khi đi một đoạn đường thì nhin không nổi liền hỏi: “Su phụ, không phải thầy vẫn dạy chúng con rằng, người xuất gia thì phải lục căn thanh tịnh hay sao? Nhưng tại sao thầy còn cõng nữ sắc qua sông?” Lão hòa thượng nghiêm mặt trả lời rằng: “Đúng vậy, nhưng ta đã vốn rũ bỏ lâu rồi, còn con tại sao vẫn còn mang nó trên lưng vậy?”.

Những suy nghĩ ngông cuồng vốn sinh ra từ trong lòng chúng ta, hãy suy nghĩ một cách kỹ lưỡng xem, liệu có ai không vì những mê hoặc trước mắt mà bị đẩy vào vực thẳm không đáy? Giả sử chúng ta có thể kiềm chế được chính mình, chú ý chỉnh sửa nội tâm của mình, thì dần dần chúng ta sẽ tìm được bình tĩnh và an định trong trái tim vốn rất khó đạt kia, và cảm nhận được một tình cảm gắn bó không thể tách rời đối với vạn vật trong vũ trụ. Khi tìm thấy được cảm giác này, thì sẽ không có bất cứ điều gì có thể mê hoặc những tâm thức của bạn nữa.

“Nhập sắc giới không bị sắc giới quyến rũ, nhập thanh giới không bị thanh giới mê hoặc, nhập xúc giới không bị xúc giới quyến rũ”, đây chính là cảnh giới cao nhất của người tu đạo tôn sùng. Nếu có được tâm thái siêu thoát thanh tịnh này thì còn có cảnh mê hoặc nào mà chúng ta không thể rũ bỏ, còn chướng ngại nào mà chúng ta không thể vượt qua?

